

Scriitorul și jurnalistul român Nicholas Dima, (foto), fost deținut politic anticomunist și apoi, după emigrarea în SUA, profesor pentru militarii americani în cadrul mai multor colegii de război, cum ar fi Fort Bragg, cea mai mare bază militară din lume cât și la școala de elită a Armatei SUA – West Point Academy – apoi jurnalist la Vocea Americii timp de peste două decenii, cu o carieră impresionantă, felicitat de doi președinți americani, Ronald Reagan și George Bush, pentru lucrările sale, a avut amabilitatea să ne împărtășească punctul său de vedere despre Războiul din Ucraina, oferind cititorilor români o adevărată frescă a Marii Resetări care se derulează prin conflictul din vecinătatea noastră, în care se bat la vedere forțele SUA și UE cu cele ale Rusiei, cu China în expectativă.

Iată viziunea sa extraordinară, expusă într-un articol publicat de <https://www.activenews.ro> .

Războiul din Ucraina: Observații și Perspective

de Nicholas Dima

Intro: Se știe ca războiul înseamnă continuarea politicii prin mijloace violente; înseamnă impunerea voinței unei țări asupra alteia cu rezultate de cele mai multe ori dramatice. Radacina războiului este însăși natura noastră. Natura umană s-a mai imblanzit de-a lungul istoriei, dar nu s-a schimbat. Religia în general și religia creștină în mod special au temperat comportarea violentă la nivel individual, dar prea puțin la nivel de stat. În aceste zile, interesele statale și internaționale, cunoscute sau ascunse, se ciocnesc din nou în Ucraina.

Ca român cunosc bine și detest expansionismul rusesc și consecințele lui. În ultimii două sute de ani pământul românesc a fost încălcat și invadat de Rusia de 12 ori.

În prezent, Moscova își redescopera vocația imperială în Ucraina, dar de data aceasta ceva e neclar. Kievul a fost și este încurajat de anumite cercuri internaționaliste să provoace Rusia pentru a o forța să se supună planurilor occidentale de resetare a lumii. În acest sens, și fără a-și dezvalui public intențiile, forțele globaliste și-au mobilizat aproape toate resursele de care dispun pentru a-și atinge scopul.

Personal, n-am încredere în Rusia, dar după 53 de ani în America nu mai am încredere nici în politica de azi a Americii și nici în a marilor țări occidentale.

Ce se întâmplă?

Potrivit analizelor oficiale publicate la Washington, China rămâne principala adversară a Statelor Unite și a occidentului.

Prin 'occident' se înțelege grupul de tari capitaliste dezvoltate care au adoptat democrația de tip neo liberal promovată de Statele Unite.

Interpretarea ideii de democrație a devenit însă arbitrară și destul de elastică. Oricum, țările occidentale încearcă să impună și altora sistemul lor prezentându-l drept o panacee universală, dar urmărindu-și cinic propriile interese.

Altfel, dacă China rămâne principalul adversar al lumii occidentale, cum se explică actuala mobilizare generală împotriva Rusiei? Se explică prin faptul că sistemul politic promovat de America și de Uniunea Europeană a fost acceptat în ultimii ani și de Ucraina. Moscova a fost invitată și ea să facă parte din noua ordine mondială, dar a primit un rol secundar și subordonat pe care l-a respins. Confruntarea cu perspectiva extinderii Alianței Nord-atlantice până la granițele ei, Rusia a spus Nu. În consecință, dialogul diplomatic a fost înlocuit de un dialog armat.

Ideea extinderii sferei de control a unei țări până la limite maxime e străveche. A înfaptuit-o Imperiul Roman acum două mii de ani, dar fără un plan prealabil și fără un scop clar. De altfel, lumea cunoscută era limitată în acele timpuri. O extindere remarcabilă a realizat-o Anglia cu destul de mult succes în secolul 19. Apoi, acum o sută de ani, fosta Uniune Sovietică a încercat să colonizeze întreaga planetă.

La acea dată promotorii globalizării aveau deja un plan, aveau o ideologie, se bazau pe expansionismul rusesc, și aveau la dispoziție Armata Roșie. Cladită pe o ideologie falsă și pe resurse limitate planul de comunizare mondială a eșuat. Ideea dirijării întregului glob a fost preluată totuși după cel de al doilea război mondial când spre sfârșitul ostilităților învingătorii au pus bazele unei noi ordini mondiale. Aceștia au lansat totodată o viziune globală de reorganizare și de guvernare a lumii.

La aceasta oră înaintată a istoriei există două viziuni de guvernare globală: Prima viziune este promovată de America și de Occident, se face cu mâni, cu ademeniri, și la suprafața e benevolentă. Cine se află în spatele acestei viziuni? La prima vedere, planul globalist e promovat de Washington și în mod special de Departamentul de Stat și de Casa Albă. Planul e dirijat însă din spate de către marile corporații, de miliardari și de lideri politici care controlează resursele naturale, financiare și mediatică ale lumii. Aceste cercuri urmăresc reorganizarea lumii... chipurile pentru salvarea planetei și pentru binele tuturor.

Intențiile sunt lăudabile, dar Blaise Pascal, filozof francez din sec. 17, a atras atenția ca „drumul către iad e pavat cu intenții bune!”

Noua viziune postbelică a fost pusă în practică treptat prin diferite organizații și organisme ca Națiunile Unite, Fondul Monetar Internațional, Banca Mondială, Organizația Mondială a Comerțului, Uniunea Europeană, Forumul Economic Mondial, și pe plan militar, Alianța NATO... Viziunea globalista e promovată totodată prin numeroase fundații și cluburi particulare, prin diverse organizații secrete, și prin organizații neguvernamentale, dintre care menționez bine-cunoscută fundație Soros. Pregătirile pentru realizarea noii ordini mondiale se fac în culise și în intimitatea unor grupuri de mari inițiați. În documentată sa carte intitulată Superclass, David Rothkopf menționează o parte din corporațiile supranaționale și unii dintre miliardarii și liderii politici mondiali care dirijează destinele omenirii. Cu toate acestea, adevărații conducători, probabil o mână de indivizi inconjurați de un cerc restrâns de adjuncți, nu sunt cunoscuți. Oricum, intenția lor este să controleze destinele planetei.

La concret și la obiect, această viziune este materialista, internationalista și implicit antinatională, și în final, anti-creștină și contrară firii umane. Într-un asemenea sistem religia tradițională centrată pe o ființă divină este înlocuită cu conceptul de drepturile omului centrat pe voință, pe interesele, și pe viziunea unor indivizi. Scopul urmărit, declarant în mod indirect sau implicit, este înfaptuirea raiului pe pământ; un rai terestru într-o lume fără morală creștină și fără Dumnezeu. Se conturează o lume nouă condusă de ‘iluminati întunecați’ al căror ultim scop este ruperea omului de originea sa divină. Într-o asemenea lume bărbații se casatoresc cu alți bărbați, femeile se culcă cu alte femei, copiii cresc fără educație morală și tinerii sunt dezorientați. În această lume banul și plăcerile imediate sunt singurele scopuri ale vieții. Nu e de mirare că bisericile creștine din occident s-au golit și în multe locuri au început să apară temple dedicate lui satana.

O viziune opusă globalizării occidentale rămâne comunismul, rebotezat între timp socialism în China și progresism în America. Și această viziune reprezintă tot o lume fără niciun Dumnezeu. De altfel, cele două viziuni diferite doar ca metode: comunismul clasic a fost aplicat prin crime brutale în timp ce globalizarea se face cu zăbrele și cu batoane de ciocolată. Scopul urmărit de amândouă este același: control total asupra omului și asupra întregii societăți.

Aici mă simt obligat să deschid o mică paranteză. Cu experiența penitenciară personală și mai ales de familie am studiat cele două mari crime împotriva umanității comise de securitate în închisorile din

România; așa-zisele reeducări de la închisoarea din Pitești și respectiv din Aiud. Acolo diavolul a experimentat cum poate fi forțată natura umană astfel încât omul să urmeze un curs nefiresc impus din afara. Am scris despre ele în cartea Martirii Dedicată Eroilor și Martirilor Noștri publicată la București în 2018 (Editura INST). Prima reeducare s-a făcut prin metode barbare și a vizat limitele fizice ale tineretului întemnițat. A doua a fost sofisticată și a vizat pervertirea sufletească a deținuților politici maturi pentru a accepta orânduire comunistă a acelor zile. La Pitești oamenii erau striviți fizic; la Aiud erau ademeniți și cumparați sufletește.

Convingerea mea este că rezultatele acelor experimente sunt folosite acum la nivel mondial de cercurile globaliste în vederea pervertirii sufletului omenesc; pentru înstrăinarea omului de originea lui spirituală. Și e foarte greu să te opui globaliștilor de azi care după ce au monopolizat resursele omeniilor, te ademenesc cu tot felul de jucării sclipitoare de la burse de studii în Anglia și concedii la Nisa până la posturi diplomatice și posibile fotolii ministeriale... Știu papusarii din umbra cum să atragă și să pervertească oamenii! Și dacă identifici și denunți scopurile și mijloacele globaliștilor sar pe tine aplaudacii din presa aservită pe motiv că încalci drepturile omului. Iar pentru cei 'înraii' care continuă să se opună 'nobilelor' intenții mondiale, mai există și varianta Pitesti...

Se pare că întreaga lume a devenit un câmp experimental în care metodele variază de la cele aplicate la Pitești la cele aplicate la Aiud. Cine experimentează pe noi și ce se urmărește? La închisoarea din Pitești experimental era condus de locotenentul zis Ion Marina, pe nume real Itzikovici. La Aiud era condus de colonelul Crăciun. Cei care au studiat fenomenul susțin că amândoi raportau rezultatele direct la ministerul de interne, condus aproape tot timpul de evrei, și care la rândul lor îl raportau la Moscova tot pe filiera evreiască. Mulți din liderii mondiali de azi care urmăresc reorganizarea lumii sunt de asemenea evrei și unii cercetători se întreabă consternați: unde vor să ajungă?

Nu-și dau seama oare că mulți foști comuniști s-au întors împotriva lor? Că în prezent antisemitismul e în creștere și lumea se poate întoarce împotriva lor?

Am avut o discuție cu pastorul Richard Wurmbrand pe această temă. Am fost împreună în aceeași închisoarea din Gherla, dar ne-am cunoscut personal la New York. Pastorul, evreu roman botezat și creștin activ, mi-a spus resemnat și îngândurat că evreii au o misiune grea în lume. Ei și-au asumat cumva rolul de a-i biciui pe creștini ca să se întoarcă la Dumnezeu. Și în timpurile din urmă, a subliniat el, înainte de venirea mântuitorului, evreii îl vor accepta și ei pe Iisus. Trăim oare timpurile din urmă?

Actualul război din Ucraina nu este altceva decât un nou pas, dar unul extrem de important, în noua încercare de dominare mondială. Pentru a fi înțeles, războiul trebuie analizat din trei unghiuri sau perspective: Globala, Umanitara, și pentru noi, din perspectiva românească. Cea mai importantă analiză este cea globală. Elucidarea acestei perspective este evitată în mod premeditat în presa aservită intereselor globaliste. Ni se impune să credem și să susținem că Rusia, o țară agresivă și dictatorială, a atacat Ucraina, chipurile o țară pasnică și democratică. În consecință, potrivit noii propagande, libertatea întregii omeniri ar fi amenințată de Moscova. Cine nu acceptă acest postulat este etichetat drept inamic al adevărului... Orwell a avut dreptate! Numai că și adevărul și democrația sunt interpretate după interese.

Este adevărat că Rusia a invadat Ucraina, dar realitatea este mult mai complicată. De altfel, ca analist eram convins că Rusia nu va ceda controlul asupra Ucrainei fără mari violente. Nu m-am așteptat totuși ca războiul să înceapă atât de repede. Personal, intuieam intervenția militară în câțiva ani, înainte ca generația care a cunoscut Uniunea Sovietică, inclusiv Putin, să dispară. Moscova s-a grăbit însă înțelegând probabil că timpul nu lucrează în favoarea ei. Acum, pentru că războiul a început, mă tem că nu mai poate fi oprit.

Rusia actuală nu mai are o viziune globală proprie. O asemenea viziune înseamnă capacități economice și militare de anvergură, înseamnă un plan pro-activ de acțiune și înseamnă capacitatea aplicării planului. Moscova nu mai are aceste posibilități, dar are în schimb un arsenal nuclear masiv cu care poate amenința și amenință interesele occidentale.

După 30 de ani de confuzie și derută, Rusia și-a regăsit echilibrul revenind la originea ei slav ortodoxă și la tendințele ei mesianice și naționaliste. În noul context geopolitic de azi, Moscova și-a redefinit totodată prioritățile și, între altele, a respins categoric pierderea Ucrainei și cooptarea ei în orice alianță ostilă. Un asemenea act i-ar amenința atât statutul de putere regională cât și existența statală. În consecință, Rusia a decis să invadeze Ucraina înainte de a fi prea târziu și astfel să blocheze extinderea pactului NATO.

La vedere, actualul război este între Rusia și Ucraina. La o analiză mai adâncă este o confruntare acerbă dintre America și Occident, pe de o parte, și Rusia (și în viitor China), pe de altă parte. Și tragedia acestui război constă în faptul că nici una din tabere nu-și permite să piardă. Dacă Moscova pierde războiul, Federația Rusă se dezmembrează. Dacă Occidentul pierde, Ucraina se destramă și politica de globalizare intra într-un mare impas.

In opinia mea ambele tabere pornesc de la principii greșite pentru ca nici una nu răspunde aspiratiilor umanității: oamenii au nevoie atat de bunuri materiale cât si de implinire spirituala. Omul aspira la nemurire sufleteasca si continua sa creada in Dumnezeu. Una din cărțile mele, publicată initial in limba engleza in America si recent in limba romana in tara, se numeste Scopul si Semnificatia Vietii. Așa cum spunea un poet martir al închisorilor comuniste, semnificatia vietilor noastre...e mult mai presus de arhangheli si astre, e'n vesnicia Ta' înțelepciune! Oricat s-ar sforta dirijorii globalizarii, nu ii pot lua locul lui Dumnezeu.

Occidentul oferă într-adevăr bunuri materiale, dar este din ce in ce mai gol spiritual. Ce oferă in schimb Rusia? Din păcate, orice ar oferi, cei care o cunosc nu mai au încredere in ea. Moscova va trebui sa facă eforturi uriașe ca să câștige încrederea vecinilor ei. Nimeni nu știe ce ne rezerva viitorul, dar consecințele acestui război pot fi catastrofale la nivel global.

După aproape trei luni de la declansare, războiul din Ucraina a intrat in a doua să faza. Inițial, Putin s-a așteptat probabil ca va încheia ostilitatile in cateva zile si va instaura la Kiev un guvern pro-rus. Este evident ca el nu a cunoscut nici pregatirea precară a armatei sale si nici hotararea occidentului de a ajuta Kievul masiv pe plan militar. Realitatea de pe campul de lupta s-a dovedit diferită atât pentru Rusia cat si pentru globalisti. Între timp, Rusia s-a repliat si și-a concentrat forțele in regiunile de est si de sud ale Ucrainei care se numeau candva Noua Rusie. In aceasta etapa, Moscova urmărește să îngenuncheze Ucraina blocandu-i ieșirea la mare. O blocare completa ar suprima Kievul care cu greu si-ar mai putea exporta produsele.

Pentru noi romanii, întrebarea este: unde se vor opri rușii? Pe Nipru, pe Nistru, sau vor ajunge la Dunăre? Va îngheța oare conflictul undeva pe la jumătatea, or va ajunge la granițele României si va confrunta forțele NATO? Deocamdată nimeni nu știe.

Ce urmăresc însă globalistii si strategii Americani? Marii jucători globalisti se ascund in culise si scot la vedere doar oficialitatile Americane care le fac jocul. Aceștia fac declarații vehemente si îndeamnă la lupta. Secretarul de stat Antony Blinken, de exemplu, susține ca dorește ca Rusia sa slabeasca astfel incat sa nu mai poata comite asemenea acte ca invadarea Ucrainei. Ministrul apărării, Austin Lloyd, a afirmat la rândul său ca urmareste ca Moscova să nu mai fie capabila sa-si ameninte vecinii. Afirmații

diplomatice si frumoase, dar milioane de oameni suferă consecințele nefaste si economia mondială a început sa tremure. Alti lideri Americani, in special membri ai Congresului, susțin ferm continuarea războiului si vor ca Rusia sa fie învinsă la ea acasă. Si președintele Biden și-a modificat recent retorica afirmand ca Ucraina poate si trebuie sa invinga in acest război contra Rusiei. Țările membre ale Uniunii Europene sunt cumva mai reținute, dar secretarul general al NATO, Jens Stoltenberg, a îndemnat si el Ucraina la lupta pana la victorie. Între timp, Kievul încearcă sa atraga România si Polonia in conflict sperand in interventia militara directă a alianței Nord Atlantice si a Americii.

Analistii independenti si obiectivi atrag insa atentia ca Rusia nu trebuie pusă la colț pentru ca in disperare de cauză ar putea recurge la arme de distrugere in masă.

De fapt Vladimir Putin a emis deja un avertisment sever in acest sens. Între timp, ministrul său de externe Serghei Lavrov, a menționat riscul provocării celui de al treilea război mondial si nu a exclus posibilitatea ca un asemenea război sa devina nuclear.

O nouă ordine mondială se conturează intradevar si noua ordine nu pare a fi nici cum o visează occidentul si nici cum si-o doreste Moscova. Si sa nu uităm ca dacă Rusia va fi supusă si răpusă, rămâne China; o putere majoră reprezentand o problema pe aceeași masura.

Pe de alta parte, perspectiva umanitara a războiului este tragică, e larg mediatizată si e bine cunoscută: milioane de refugiați, distrugeri masive, victime nevinovate... O mare tragedie care nu trebuia sa se intample in secolul 21. Într-adevăr, natura umană s-a schimbat foarte puțin de-a lungul veacurilor.

In încheiere si foarte pe scurt .

Ucraina post-sovietică a denunțat stalinismul, dar menține intactă moștenirea rămasă de la Stalin, și anume teritoriile românești ocupate prin forța brutală de URSS in 1940 și oferite Kievului.

Ucrainenii țin cu dinții de aceste teritorii și nu le vor retroceda de bună voie. De fapt, guvernul de la Kiev considera în mod oficial că România era principala țară inamică a Ucrainei.

Între timp, românii din Ucraina erau tratați cu dușmănie și au fost persecutați și deznationalizați. De exemplu, cărți inocente pentru copii de Ion Creangă au fost confiscate și distruse. Ucrainenii au depus permanent eforturi susținute să stingă identitatea românească din Bucovina și Bugeac.

Exemple sunt numeroase și continua până în ziua de azi. Ce face guvernul de la București pentru promovarea drepturilor românilor ?

Îi indemn pe cititori să tragă singuri concluziile de rigoare. Altfel, ca geograf, mă întreb din nou unde se vor opri Rușii?

În concluzie, să rămânem umanitari, dar să nu uităm că avem de aparat o țară, o națiune, o limbă și o cultură. Războiul se va încheia la un moment dat și atunci granițele Ucrainei vor fi negociate. România trebuie să se pregătească din timp...

P.S. Pe Nicolae Dima l-am ascultat cu toții la "Vocea Americii" în perioada ceaușista. Trăiește în America. Prieten bun cu prof. Claudiu Matasa din Florida.

Am avut multe întâlniri în casa Matasa, din Hollywood, Florida, cu acest extraordinar om.....